

[Leif Hermann]

Det forholder sig nemlig sådan, at vi ikke behøver at stille os særlig tvivlende over for de oplysninger, der ligger til grund for socialistisk folkepartis forslag. De er ikke så luftige, som et par ordførere har givet udtryk for. De baserer sig i nogen grad på miljøstyrelsens redegørelse fra februar 1983 med angivelsen af de forskellige belastninger for henholdsvis fosfor og nitrat. Det ved vi godt, og det skulle undre mig meget, om der i løbet af foråret og sommeren fremkommer nye oplysninger, der totalt endevender de oplysninger, vi har i forvejen. På det grundlag, vi har, mener vi absolut, at det er forsvarligt at foretage beslutninger som angivet her i forslaget.

Vi er blevet kritiseret for, at der ikke er nogen økonomiberegninger forbundet med forslaget. Det ville naturligvis have været vældig praktisk, hvis vi fra socialistisk folkeparti havde kunnet komme med en fiks og færdig oversigt over udgifterne, men det er overordentlig vanskeligt at gøre.

Hr. Gade har citeret en lille bog, der er kommet, og som handler om gylle, og bl.a. henvist til, at der i denne gyllebog foreslås, at man har lagerkapacitet til et halvt år. Ja vel, man er altså fra landbrugets side indstillet på at tage dette problem alvorligt, således at man skaffer sig den fornødne lagerkapacitet. Hvorfor er det så så forfærdeligt, at socialistisk folkeparti foreslår, at det skal være noget, der er gældende, at det er forskrifter, der skal være bindende for landbruget? Hvad er der forkert ved det, når vi samtidig oven i købet siger, at vi gerne vil stille midler til rådighed, for så vidt det kan blive nødvendigt, i overensstemmelse med det punkt 5, som fremgår af beslutningsforslaget?

Jeg vil herefter komme ind på nogle af de bemærkninger, de enkelte ordførere kom med.

Det var navnlig markant, at hr. Sønderby var den mest kritiske. Jeg vil godt her gentage, hvad der også tidligere er fremgået, at socialistisk folkeparti ikke er noget landbrugsfjendtligt parti. Vi har intet ønske om at hænge landbruget ud som den store grisebasse eller forurener i disse henseender, under ingen omstændigheder. Men vi må imidlertid konstatere, at med de oplysninger, vi har, er der faktisk tale om problemer med den måde, landbruget forvalter miljøet på, når det drejer sig om diffuse kilder. Det kan vi ikke komme uden om, og derfor må vi også gøre

det, at vi siger: når nu landbruget har erkendt det, som hr. Sønderby selv sagde, så må vi også række landbruget den hjælpende hånd og sige: ja men reglerne er sådan og sådan, og vi vil gerne hjælpe jer på den og den måde. Hvorvidt, som hr. Gade har sagt det, det kun er venstres gruppe, der ikke har fattet tingene, skal jeg ikke kunne sige, men jeg må da takke hr. Sønderby for den meget afsvækkede tone, han har brugt ved denne førstebehandling – i modsætning til, hvad der var tilfældet i december måned.

Jeg skal ikke sige så forfærdelig meget mere, men blot komme med en enkelt bemærkning om socialdemokratiets beslutningsforslag. Jeg ser ikke nogen uforenelighed. Sigtet er det samme, der er ikke nogen af fristerne i socialdemokratiets beslutningsforslag, der på nogen måde kolliderer med det, som socialistisk folkeparti vil. Det er et andet niveau, man bevæger sig på, det er et egentligt planlægningsniveau, mens vores beslutningsforslag konkret tager sigte på nogle bestemte foranstaltninger. Jeg vil også som fru Jytte Hilden sige, at der naturligvis klart er mulighed for, at disse ting kan sammenarbejdes under udvalgsarbejdet.

Jeg må nok tilslutte mig det, som fru Anne Grete Holmsgård har været inde på, at der dukker nogle kedelige ting op, eksempelvis det, der i forslagets punkt 6 handler om beskyttelse af rekreative områder, og som kan »sikre erhvervsinteresser«. Her er vi igen inde på den noget problematiske afvejning af miljøhensyn og erhvervs hensyn, som tilsyneladende er en uudryddelig del af miljødebatten i dette ting. Jeg håber, at det er medtaget som en lapsus, selv om jeg ikke mener, at det nødvendigvis er sådan, at erhvervsinteresser er uforenelige med miljøinteresser, men sådan som vi hidtil har set det, og sådan som erhvervslivet hidtil har reageret over for miljødiskussionerne, har man nærmest fået det på fornemmelsen.

Jeg afslutter endnu en gang med at sige tak for de venlige bemærkninger og håber på et godt og positivt udvalgsarbejde.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 94 (om en konkret handlingsplan til forebyggelse og bekæmpelse af nitrat og andre næringssaltets belastning af